

"לרשום מה שרואים, את המתרחש הראוי לציון.
 האם אנחנו יודעים את הראוי לציון?
 האם משהו מדהים אותנו?
 דבר אינו מדהים אותנו. אנחנו לא יודעים לראות.

יש לגשת לעניין לאט יותר, בטמטום כמעט, להכריח
 את עצמנו לכתוב דברים שאין בהם ענין, לכתוב
 את המובן מאליו, את הנדוש ביותר, את התפל ביותר"

ג'ורג' פרק, חלל וכו': מבחר מרחבים

אני אוספת דברים שמסביבי, מחוץ לבית.
 הם עוברים אצלי תהליך פרוק וחומרי. לאחר מכן אני מרכיבה אותם מחדש.
 אני מחזירה אותם לסביבה, לצופה.
 החיבור מחדש יוצר מעין קרקס של חפצים שנוצר מהאופן
 בו דבר נוגע בדבר, מונח על דבר, לוחץ עליו.
 לולינות של חפצים.
 נוצרת מערכת שלמה שתתפרק אם יוצא אחד ממרכיביה.
 מכונה היוצרת את עצמה ומזינה את עצמה.